

Bilaga 1. Tillämpning av kraven på julgrans- och pyntegröntodling

Standarden PEFC ST 1003:2018, som innehåller PEFC:s internationella krav på skogsvård, ger möjlighet att tillämpa kriterierna på trädodlingar i enlighet med bilaga 1 till standarden PEFC ST 1003:2018. När det gäller Finlands nationella standard har det ansetts vara nödvändigt att ha separata tillämpningsanvisningar för julgransodlingar. I fråga om julgransodlingar följer man kraven i Finlands nationella standard, förutom när det gäller de undantag som beskrivs i denna bilaga.

PEFC FI 1002:20XX Kriterier för skogscertifiering	Tolkning i fråga om julgransodlingar
6.1 Anmälan om användning av skog visar att avverkningen är lagenlig och att miljöaspekterna är klarlagda	6.1 gäller inte avverkning på julgrans- eller pyntegröntodlingar . Miljöaspekterna utreds i det skede då julgransodlingen planeras och anläggs.
8.10 Naturvärden i skyddsområden bevaras, 8.11 Särdrag hos värdefulla livsmiljöer bevaras och 8.12 Kända livsmiljöer för hotade arter tryggas	I det skede då en julgrans- eller pyntegröntodling anläggs säkerställs det att det i området inte finns <ul style="list-style-type: none"> - naturtyper enligt 29 § i naturvårdslagen, där naturvårdsmyndigheten i enlighet med 30 § i naturvårdslagen har fattat beslut om gränserna för området i fråga och delgett markägaren beslutet, - platser enligt 47 § i naturvårdslagen där arter som åtnjuter särskilt skydd förekommer och där naturvårdsmyndigheten har infört begränsningar och informerat objektets ägare om saken, - föröknings- och rastplatser för arter i enlighet med 49 § i naturvårdslagen och bilaga 5 till naturvårdsförordningen, - vårdbiotoper som i den riksomfattande inventeringen av vårdbiotoper har identifierats som värdefulla på riks- och landskapsnivå och som markägaren har informerats om, - skyddsområden eller Natura 2000-områden.
8.14 Vid skogsbruksåtgärder kvarlämnas levande naturvårdsträd och död ved samt bevaras trädslagsblandningen och snår	8.14 gäller inte julgrans- och pyntegröntodlingar . Miljöaspekterna granskas ur ett större perspektiv inom hela skogsbruksenheten. Objekt med naturvårdsträd som finns i direkt närhet till julgransodlingen och som inte omfattas av verksamheten identifieras i det skede då julgransodlingen anläggs. Vårdåtgärder som har

	vidtagits på en julgransodling skadar inte grupper av naturvårdsträd.
8.7 Vid skogsförnyelse används trädslag som hör till de naturliga arterna i Finland	I 8.7 nämns det att kravet inte gäller specialfall, vilka är bl.a. anläggande av trädbestånd i parker och tätorter, julgransodling och produktion av pyntegrönt, trädbestånd och träd som planterats med tanke på landskapsvård eller för att bevara en kulturmiljö samt odling av hybridasp.
8.9 Växtskyddsmedel används på ett ansvarsfullt sätt	På julgrans- och pyntegröntodlingar får man, när det är nödvändigt, använda sådana växtskyddsmedel som är godkända av Tukes vid bekämpningen av ytvegetation och andra skador. Växtskyddsmedel ska användas på ett ansvarsfullt sätt och man ska föra bok över användningen av dem. Personer som har att göra med växtskyddsmedel ska ha en omfattande växtskyddsexamen som är i kraft.

Bilaga 2. Lagstiftning som är central för det finländska skogsbruket

I denna bilaga beskrivs den lagstiftning som är central för det finländska skogsbruket och de skyldigheter den ålägger skogsägare och aktörer. Särskilt sådana lagar lyfts fram som motsvarar de krav som ställs av den internationella PEFC-standarden (PEFC ST 1003:2018). Bilagan är informativ. Lagarnas innehåll kan fritt läsas i sin helhet på den offentliga och avgiftsfria internetjänst för juridiskt material som ägs av justitieministeriet: www.finlex.fi.

Lag	Beskrivning av lagens innehåll
Skogslagen (1093/1996)	<p>Syftet med skogslagen är att främja en i ekonomiskt, ekologiskt och socialt hänseende hållbar skötsel och användning av skogarna så att skogarna uthålligt ger en god avkastning samtidigt som deras biologiska mångfald bevaras (1 §). Markägaren ska till skogscentralen lämna in en anmälan om användning av skog inför en på behandlingsområdet planerad avverkning samt om avverkningsättet, förnyelsesättet och behandlingen av särskilt viktiga livsmiljöer som eventuellt finns på behandlingsområdet (14 §). Lagen fastställer också avverkarens och planerarens ansvar (7 §). Avverkaren ska vid drivning och andra tillhörande åtgärder se till att bestämmelserna i lagen följs. Den som har utarbetat stämplingsplanen ansvarar för att planen överensstämmer med lagen.</p> <p>Lagen förbjuder skogsskövling. Skogsägaren är skyldig att förnya skogen</p>

	<p>efter förnyelseavverkning (5 och 5 a §). Förnyelseskyldigheten gäller även sådan skogsbruksmark som enligt en anmälan ska tas i annat bruk, om markanvändningssättet inte har ändrats inom fyra år från det att avverkning eller någon annan åtgärd har avslutats (3 §). Rövning av skog för annat bruk kan kräva tillstånd enligt markanvändnings- och bygglagen, miljöskyddslagen eller vattenlagen. Skogslagen tillämpas till dess att ett beslut om beviljande av tillstånd har vunnit laga kraft.</p> <p>Enligt skogslagen ska skogarna skötas och användas så att de allmänna förutsättningarna tryggas för att bevara de livsmiljöer som är viktiga för skogens biologiska mångfald (10 §). Inom ett skyddsskogsområde ska skogarna också skötas och användas med särskild försiktighet och så att de åtgärder som vidtas inte orsakar en förskjutning av skogsgränsen (12 §). I syfte att bevara skogen till skydd för bosättning eller odling på för vindar synnerligen utsatta holmar och stränder vid havet eller insjöar eller på höjder och branter eller för förebyggande av jordskred får det göras större inskränkningar i skogens användning (13 §).</p> <p>I lagen föreskrivs det att Finlands skogscentral ska utarbeta ett regionalt skogsprogram i samarbete med företrädare för skogssektorn och andra intressentgrupper samt övervaka dess genomförande (26 §). Programmet ses över vid behov. Programmet ska innehålla allmänna mål för en hållbar skötsel och användning av skogarna, mål för de åtgärder som avses i lagstiftningen om finansiering av ett hållbart skogsbruk och för finansieringen av åtgärderna och allmänna mål för utveckling av skogsbruket i området. Uppgifter som kan identifieras som uppgifter om enskilda skogsfastigheter ska inte tas in i programmet.</p> <p>Det regionala skogsprogrammet ska innehålla</p> <ul style="list-style-type: none"> - en beskrivning av skogarnas, skogsbrukets och träanvändningens tillstånd samt av utvecklingsbehoven och utvecklingsmålen, - målen för ändamålsenliga skogsåtgärder, - en beskrivning av skogarnas biologiska mångfald inbegripet skyddsområden, - en beskrivning av näringsverksamhet som grundar sig på skogsbruk och skogar och dess sysselsättningseffekter samt utvecklingsbehoven och utvecklingsmöjligheterna, - en bedömning av programmets ekonomiska konsekvenser, konsekvenser för miljön och andra konsekvenser.
Fastighetsregistrelagen (392/1985)	I Finland förvaltar Lantmäteriverket ett fastighetsdatasystem som innehåller grundläggande uppgifter om fastigheterna och indirekta uppgifter om ägarna (1 §).
Jordabalken (540/1995)	Jordabalken innehåller grundläggande bestämmelser om förvärv av skogsfastigheter och inskrivning av äganderätt.
Lagen om utsläppande på marknaden av timmer och	Genom lagen om utsläppande på marknaden av timmer och trävaror verkställs EU:s timmerförordning (EU) nr 995/2010 och de EU-rättsakter som antagits med stöd av den. Timmerförordningen kräver att aktörerna använder ett s.k. system för tillbörlig aktsamhet för att säkerställa att timmer och trävaror är lagenliga.

trävaror (897/2013)	
Markanvändnings- och bygglagen (132/1999)	<p>Markanvändningen styrs med hjälp av planläggning (1 §). Beredningen av en plan ska ske i växelverkan med de personer och sammanslutningar vars förhållanden eller intressen i avsevärd mån kan påverkas av planen (6 §). När en plan utarbetas ska miljökonsekvenserna samt de samhällsekonomiska, sociala och kulturella konsekvenserna och övriga konsekvenser av planen och av undersökta alternativ utredas i behövlig omfattning.</p> <p>Planläggningsförfarandet ska ordnas så att markägarna på området och de vars boende, arbete eller övriga förhållanden kan påverkas betydligt av planen samt de myndigheter och sammanslutningar vars verksamhetsområde behandlas vid planeringen har möjlighet att delta i beredningen av planen.</p> <p>Sådana åtgärder som förändrar landskapet, såsom trädfällning, är tillståndspliktiga på de områden som anges i lagen (128 §). Tillstånd för miljöåtgärder krävs t.ex. vid arbete på ett detaljplaneområde och en del generalplaneområden.</p> <p>Enligt lagen ska de mål för områdesanvändningen som ställts av statsrådet beaktas och möjligheterna att uppnå dem främjas vid planeringen på landskapsnivå, vid kommunernas planläggning och i de statliga myndigheternas verksamhet (24 §).</p> <p>Med hjälp av målen för områdesanvändningen styr man utsläppen från samhälle och trafik, tryggar man den biologiska mångfalden och kulturmiljöns värden samt förbättrar man näringsverksamhetens möjligheter till förnyelse. De bidrar också till anpassningen till följderna av klimatförändringen och extrema väderfenomen. De riksomfattande målen för områdesanvändningen ingår i det system för planering av områdesanvändningen som det föreskrivs om i markanvändnings- och bygglagen.</p>
Lagen om enskilda vägar (560/2018)	<p>Enligt lagen ska en vägrätt bildas så ändamålsenligt som möjligt så att ändamålet med vägen uppnås så förmånligt som möjligt och så att vägen eller användningen av den inte medför onödig olägenhet för miljön eller större skada eller olägenhet för någon än vad som är nödvändigt (4 §). Lagen tryggar också särskilt Natura 2000-områden och deras naturvärden (21 §).</p> <p>Enligt lagen ska en väg hållas i sådant skick som transportbehovet förutsätter och vid underhållet ska också trafiksäkerheten beaktas. Vid underhållet av en väg ska utöver denna lag iakttas vad som föreskrivs i naturvårdslagen, vattenlagen, lagen om fornminnen, 3 kap. i skogslagen, miljöskyddslagen och andra lagar (24 §).</p>

<p>Lagen om bekämpning av skogsskador (1087/2013)</p>	<p>Syftet med denna lag är att upprätthålla skogarnas goda hälsa och bekämpa skogsskador (1 §). Lagen ålägger bl.a. skogsägaren skyldighet att avlägsna skadade träd från skogen (6 §) och avverkarare skyldighet att sörja för bekämpningen av rotticka vid avverkning sommartid (8 a §). Om det i en skog förekommer exceptionellt omfattande skogsskador eller om det finns en risk för utbredning eller uppkomst av en omfattande skogsskada, får jord- och skogsbruksministeriet i syfte att förhindra spridning eller uppkomst av skogsskada ålägga markägarna inom riskområdet att avlägsna ett tillräckligt antal träd från skogen eller att vidta andra nödvändiga åtgärder (9 §).</p> <p>Naturresursinstitutet ska med bistånd av Finlands skogscentral följa och förutse förekomsten och utbredningen av växtsjukdomar och skadedjur som orsakar skogsskador samt undersöka sambandet mellan skadornas orsak och verkan och deras ekonomiska betydelse (12 §).</p> <p>Naturresursinstitutet ska årligen lämna en utredning över resultaten av uppföljningen till jord- och skogsbruksministeriet.</p>
<p>Lagen om växtskyddsmedel (1563/2011)</p>	<p>Syftet med denna lag är att säkerställa att växtskyddsmedel används på ett korrekt och hållbart sätt och att minska riskerna av användningen av växtskyddsmedel (1 §). Enligt lagen ska växtskyddsmedel användas på ett korrekt sätt i enlighet med det konstaterade behovet och med iakttagande av bruksanvisningarna. Vid yrkesmässig användning av växtskyddsmedel ska även de allmänna principerna för integrerat växtskydd iakttas (6 §).</p> <p>Säkerhets- och kemikalieverket (Tukes) ska se till att yrkesmässiga användare, distributörer och rådgivare har tillgång till utbildning i korrekt och säker hantering och användning av växtskyddsmedel (8 §).</p> <p>Växtskyddsmedel får spridas endast med spridningsutrustning som är lämplig för ändamålet, i gott skick och säker att använda (12 §). I yrkesverksamhet får växtskyddsmedel användas endast av personer som har avlagt växtskyddsexamen (17 §).</p> <p>Säkerhets- och kemikalieverket godkänner och registrerar de växtskyddsmedel som kommer in på marknaden och övervakar att den lagstiftning som gäller dessa medel iakttas (5 §). Listan över godkända medel omfattar inte bekämpningsmedel av klass 1A och 1B enligt WHO:s klassificering.</p>
<p>Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1021</p>	<p>Stockholmskonventionen, som begränsar användningen av POP-föreningar, har satts i kraft i EU-området genom EU:s POP-förordning. Förordningen är direkt tillämplig lagstiftning i alla EU-länder. I Finland övervakar Tukes att de förbud och begränsningar som gäller den ämnestillverkning och det utsläppande på marknaden som nämns i artiklarna 3 och 4 i POP-förordningen iakttas. NTM-centralerna och de kommunala miljövårdsmyndigheterna övervakar de förbud och begränsningar som gäller användningen av POP-föreningar.</p>

<p>Lagen om handel med skogsodlingsmaterial (241/2002)</p> <p>Jord- och skogsbruksministeriets förordning om handel med skogsodlingsmaterial (1055/2002)</p>	<p>Enligt lagen ska plantor som marknadsförs och som ska användas för skogsodling vara sunda och livskraftiga samt lämpade för skogsodling (8 § i JSM:s förordning).</p> <p>Om det kan konstateras eller om det med fog kan antas att användningen av skogsodlingsmaterial på grund av materialets fenotypiska eller genetiska egenskaper medför olägenhet för skogsbruket, miljön, genresurserna eller den biologiska mångfalden, kan jord- och skogsbruksministeriet förbjuda marknadsföringen av materialet till slutanvändaren (26 §).</p>
<p>Lagen om gödselafabrikat (539/2006)</p>	<p>Syftet med denna lag är att de gödselafabrikat som släpps ut på marknaden i Finland ska vara säkra och av hög kvalitet samt lämpliga för växtproduktion (1 §). Gödselafabrikat får inte innehålla sådana mängder skadliga ämnen, produkter eller organismer att användning i enlighet med bruksanvisningen kan orsaka fara för människors eller djurs hälsa eller säkerhet, växters sundhet eller miljön (5 §).</p>
<p>Naturvårdslagen (1096/1996)</p>	<p>Syftet med naturvårdslagen är att bevara naturens mångfald, vårda landskapets värde, stödja hållbart nyttjande av naturtillgångarna och av naturmiljön, öka kännedomen om och intresset för naturen samt främja naturforskningen (1 §). Med stöd av naturvårdslagen har man tryggt vissa skogliga naturtyper (29 §) samt viktiga platser där sådana arter som åtnjuter särskilt skydd förekommer (47 §). Lagen förbjuder att fridlysta djurarter dödas, fångas eller störs (39 §) samt att det bedrivs handel med dem (45 §).</p>
<p>Vattenlagen (587/2011)</p>	<p>Genom vattenlagen regleras på ett heltäckande sätt olika former av användning av vattentillgångarna och syftet med lagen är att bevara en god vattenstatus (1 §). Vattenhushållningsprojekt som kan förändra vattendragets läge, djup, vattenstånd, vattenföring, strand eller vattenmiljö eller grundvattnets kvalitet eller mängd kräver tillstånd av tillståndsmyndigheten (3 kap. 2 §). Uppförande av en bro eller transportanordning över en allmän farled eller kungsådra kräver alltid tillstånd (3 kap. 3 §). Vattenlagen förbjuder äventyrande av de naturliga förhållandena i vissa typer av vattennatur (2 kap. 11 §).</p>
<p>Miljöskyddslagen (527/2014)</p>	<p>Miljöskyddslagen reglerar förorening av miljön och de skyldigheter och föreskrifter som ansluter sig till detta. Enligt lagen ska verksamhetsutövaren känna till verksamhetens konsekvenser för miljön, verksamhetens risker för miljön och hanteringen av dem samt möjligheterna att minska verksamhetens negativa miljöpåverkan (6 §). Lagen ålägger verksamhetsutövaren att förebygga och begränsa förorening av miljön (7 §). Lagen anger att sådan verksamhet som medför risk för förorening är tillståndspliktig (27 §). Lagen innehåller bl.a. förbud mot förorening av grundvatten (17 §) och av mark (16 §).</p>

Lagen om fornminnen (295/1963)	Fasta fornlämningar som berättar om Finlands tidigare bebyggelse och historia är fredade med stöd av lagen om fornminnen (1 §). Tillsynen över fredningen av objekten utövas av Museiverket (3 §).
Jaktlagen (615/1993)	Jaktlagen gäller jakt, fångst och dödande av icke fredade djur samt viltvård, ersättande av skador som vållats av vilt och tillsynen över hundar (1 §). Rätten att bedriva jakt och att bestämma därom tillkommer markägaren (6 §). Enligt lagen ska jakt bedrivas i enlighet med principerna för bärkraftigt nyttjande och viltbeståndens fortbestånd bör säkerställas genom viltvård (20 §). För jakt på hjortdjur krävs det en jaktlicens från Finlands viltcentral (26 §). Om nyttjandet av jakträtt och om viltvård inom statens områden beslutar den myndighet som innehar området (44 §).
Viltförvaltningslagen (158/2011)	Lagen definierar Finlands viltcentrals och jaktvårdsföreningarnas ansvar i fråga om utövandet av hållbar vilthushållning och jakt (1 §). I anslutning till Finlands viltcentral finns det regionala viltvårdsråd (5 §). Dessa bidrar till att öka det öppna och interaktiva intressegruppsarbetet kring vilthushållningen och arbetar för att främja samordningen av olika intressen. Vidare medverkar de regionala viltvårdsråden i arbetet med att ta fram landsomfattande förvaltningsplaner som styr förvaltningen av viltbestånden.
Räddningslagen (379/2011)	Syftet med räddningslagen är att förbättra människornas säkerhet och minska antalet olyckor (1 §). Lagen förpliktar till försiktighet vid hantering av eld och förbjuder uppgörande av öppen eld på annans mark utan markägarens lov (6 §). Hyggesbränning på skogsmark ska alltid utföras med iakttagande av särskild försiktighet och under tillsyn av en yrkesutövare inom skogsbranschen som är förtrogen med hyggesbränning i praktiken (7 §). Den som utför hyggesbränning ska underrätta räddningsverket om bränningen på förhand (8 §).
Arbetarskyddslagen (738/2002)	Syftet med arbetarskyddslagen är att förbättra arbetsmiljön och arbetsförhållandena, vilket inbegriper tryggande och upprätthållande av arbetstagarnas arbetsförmåga. Ett annat mål med lagen är att förebygga och förhindra olycksfall i arbetet och yrkessjukdomar (1 §). Lagen kräver kartläggning och bedömning av riskerna i arbetet (10 §) samt att arbetstagarna introduceras i arbetsuppgifterna (14 §).
Lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om arbetarskyddssamarbete på arbetsplatsen (44/2006)	Syftet med denna lag är att säkerställa efterlevnaden av bestämmelserna om arbetarskydd samt att förbättra arbetsmiljön och arbetsförhållandena. Detta ska ske med hjälp av myndighetstillsyn över arbetarskyddet samt samarbete mellan arbetsgivare och arbetstagare (1 §). Arbetsgivaren gör upp ett verksamhetsprogram för arbetarskyddet för arbetsplatsen (9 § i arbetarskyddslagen).
Lagen om samarbete inom företag (334/2007)	Genom denna lag främjas interaktiva samarbetsförfaranden mellan ett företag och dess personal. Dessa förfaranden grundar sig på att tillräckliga uppgifter om företagets situation och om dess planer ges till personalen i rätt tid. Målet är att i samförstånd utveckla företagets verksamhet och förbättra arbetstagarnas möjligheter att påverka de

	beslut som fattas i företaget (1 §). Lagen tillämpas i företag som regelbundet har minst 20 arbetstagare (2 §).
Lagen om beställarens utredningsskyldighet och ansvar vid anlitan av utomstående arbetskraft (1233/2006)	Genom denna lag strävar man efter att bekämpa grå ekonomi och syftet med lagen är att främja lika konkurrens mellan företag samt iakttagande av anställningsvillkor (1 §). Lagen tillämpas på arbete som utförs i Finland inom alla branscher och den gäller både finländska och utländska företag när de anlitar utomstående arbetskraft (2 §). Lagen ålägger den som beställer arbete att utreda om avtalspartnern har fullgjort sina lagstadgade förpliktelser som avtalspartner och arbetsgivare (5 §).
Arbetsavtalslagen (55/2001)	Arbetsavtalslagen är en grundläggande lag för arbetslivet, vilken tillämpas på nästan alla anställningsförhållanden, oberoende av hurdant arbete som utförs. Lagen tillämpas på ett sådant avtal (<i>arbetsavtal</i>) mellan en arbetsgivare och en arbetstagare genom vilket en arbetstagare förbinder sig att utföra arbete för en arbetsgivares räkning under dennes ledning och övervakning, och arbetstagaren får lön för arbetet (1 §).
Arbetstidslagen (872/2019)	Arbetstidslagen är en allmän lag som tillämpas på arbete som utförs i både arbetsavtalsförhållanden och tjänsteförhållanden (1 §). Bestämmelser om arbete som utförs av personer under 18 år finns dessutom i lagen om unga arbetstagare (998/1993). Arbetstid är den tid som används till arbete och den tid under vilken arbetstagaren är skyldig att stå till arbetsgivarens förfogande på arbetsstället (3 §). Enligt lagens 38 § är det enbart en arbetstagare vars huvudsakliga uppgift är att leda och övervaka andra arbetstagares arbete eller en arbetstagare som har ingått ett avtal om utökad flexitid som skriftligen får komma överens om att mertids- och övertidsersättningar eller ersättning för söndagsarbete betalas som en särskild månadsersättning.
Lagen om friluftsliv (606/1973)	Denna lag ska bl.a. definiera förfarandena för hur officiella friluftsleder (2 §) och strövområden (16 §) ska anläggas. På sådan statlig mark som är av avsevärd allmän betydelse för idkandet av friluftsliv kan det inrättas strövområden. Nyttjandet av området ska ordnas så att friluftslivets behov i tillräcklig utsträckning blir tillgodosedda (16 §)
Lagen om Forststyrelsen (234/2016)*	Forststyrelsen är ett statligt affärsverk inom jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde, vilket styrs av ministeriet. Bestämmelser om Forststyrelsens verksamhet finns i lagen om Forststyrelsen. Bestämmelser om miljöministeriets styrningsuppgifter finns i 9 §. I lagen fastställs det att Forststyrelsen på ett hållbart sätt ska vårda, använda och skydda den statliga jord- och vattenegendom som den besitter. Forststyrelsen ska bedriva affärsverksamhet inom ramen för de samhällliga förpliktelser som ålagts den i denna lag samt sköta offentliga förvaltningsuppgifter. Forststyrelsen ska bedriva verksamhet enligt företagsekonomiska principer samt enligt de mål för Forststyrelsens

	<p>tjänster och övriga mål för verksamheten som riksdagen har ställt upp för den (2 §).</p> <p>Som en väsentlig del av den hållbara vården och användningen av naturresurserna ska Forststyrelsen i tillräcklig grad beakta skyddet och en ändamålsenlig ökning av den biologiska mångfalden tillsammans med de övriga målen för vården, användningen och skyddet av skogar, havet och andra naturresurser. Forststyrelsen ska dessutom beakta de krav som användningen av naturen för rekreation och främjandet av sysselsättningen ställer (6 §).</p> <p>Till hjälp för det beslutsfattande som gäller användningen av statens områden i Forststyrelsens besittning finns det, för beaktande av lokalbefolkningen och för främjande av samordningen av funktionerna, delegationer landskaps- eller områdesvis. I en kommun som i sin helhet hör till samernas hembygdsområde tillsätts det kommunvisa delegationer med uppgift att handlägga ärenden som gäller en hållbar användning och skötsel av statens land- och vattenområden och de naturresurser som hör till dem (39 §).</p> <p>Vården, användningen och skyddet av naturresurser i Forststyrelsens besittning ska inom samernas hembygdsområde enligt sametingslagen (974/1995) samordnas så att förutsättningarna för utövande av samekulturen tryggas, och inom renskötselområdet enligt renskötsellagen så att de förpliktelser som föreskrivs i renskötsellagen uppfylls (6 § 2 mom.).</p>
<p>Ödemarkslagen (62/1991)</p>	<p>Ödemarksområdena inrättas på statlig mark för att bevara områdenas ödemarkskaraktär, trygga den samiska kulturen och naturnäringarna samt utveckla ett mångsidigt utnyttjande av naturen och förutsättningarna för detta i norra Finland (1 och 3 §). Ett ödemarksområde ska skötas och utnyttjas enligt en underhålls- och dispositionsplan som utarbetas av Forststyrelsen och fastställs av miljöministeriet. Skogarna på ödemarksområdena ska bevaras i naturtillstånd eller skötas enligt principerna för naturenlig skogsvård (7 §).</p>
<p>Sametingslagen (974/1995)*, Finlands grundlag (731/1999)</p>	<p>Samernas rättigheter som urfolk inom sitt hembygdsområde har tryggats genom en separat lag. Samerna såsom ett urfolk ska, enligt vad som bestäms närmare i denna lag och annanstans i lag, tillförsäkras kulturell autonomi inom sitt hembygdsområde i ärenden som angår deras språk och kultur (1 §). Med samernas hembygdsområde avses Enontekis, Enare och Utsjoki kommuner samt Lapin paliskunta benämnda renbeteslags område i Sodankylä kommun (4 §).</p> <p>Enligt grundlagen har samerna såsom urfolk rätt att bevara och utveckla sitt språk och sin kultur (17 §). Samerna har inom sitt hembygdsområde språklig och kulturell autonomi enligt vad som bestäms i lag (121 §). Det</p>

	<p>allmänna ska se till att de grundläggande fri- och rättigheterna och de mänskliga rättigheterna tillgodoses (22 §).</p>
Renskötsellagen (848/1990)	<p>Renskötsellagen skapar ramar för bedrivandet av renskötsel och rennäringen. Lagen definierar renskötselområdet och gränsen för det område som är särskilt avsett för renskötsel (2 §). De marker som tillhör staten och som ligger norr om gränsen bildar ett område som är särskilt avsett för renskötsel. Mark inom detta område får inte användas så att det medför betydande olägenhet för renskötseln.</p> <p>Renskötsel får, med de inskränkningar som det föreskrivs om i denna lag, inom renskötselområdet bedrivas oberoende av ägande- eller besittningsrätten till marken (3 §). Betesgången för renar på det skyddsskogsområde som avses i skogslagen ska ske med iakttagande av särskild försiktighet och så att den inte orsakar en förskjutning av skogsgränsen (3 a §).</p> <p>Renar ska skötas så att de inte utan markägarens tillstånd kommer in i odlingar eller skadar plantbestånd på skogsförnygringsytor eller i övrigt orsakar jord- och skogsbruket onödig skada (31 §).</p> <p>Av synnerligen vägande skäl är renbeteslaget även skyldigt att ingärda plantbestånd på skogsförnygringsytor inom ett område som tillhör någon annan än staten eller en kommun eller en församling (32 §).</p> <p>Dessutom kräver lagen att avverkningsarbeten ska utföras så att renar inte orsakas skada (42 §).</p>
Skoltlagen (253/1995)*	<p>Skoltlagen ska främja levnadsförhållandena och utkomstmöjligheterna för skoltarna och inom skoltområdet samt bevara och främja skoltkulturen (1 §). I lagen erkänns skoltsamernas uråldriga förvaltningsorgan och skötsel av ärenden via skoltarnas byastämman (42 §). Lagen ger skoltarna särskilda rättigheter i anslutning till markanvändningen (9 §).</p>
Strafflagen (39/1889)	<p>Enligt strafflagen är stöld, förskingring och olovligt brukande (28 kap. 1 och 2 §) och besittningsintrång inbegripet olovligt brukande av annans mark (28 kap. 11 §) straffbara handlingar.</p> <p>Lagen förebygger korruption genom att förbjuda och föreskriva att det är straffbart att ta emot eller begära en muta (40 kap. 1, 2 och 3 §).</p>
Lagen om Finlands skogscentral (418/2011)	<p>Skogscentralen ska främja de skogsbaserade näringarna, verkställa lagstiftningen om skog och sköta uppgifter som hänför sig till skogliga data (1 §).</p> <p>Till Skogscentralens offentliga förvaltningsuppgifter hör bl.a. planerings- och utredningsuppgifter som hänför sig till en hållbar skötsel och användning av skogarna, att främja de skogsbaserade näringarna, klimat- och energimålen, bevarandet av skoglig mångfald och annat miljöskydd i anknytning till skogsbruket, att utarbeta, följa upp och genomföra det</p>

	<p>nationella skogsprogrammet och de regionala skogsprogrammen, att främja landsomfattande och regional samverkan inom skogsbruket, att främja de skogsbaserade näringarna i samarbete med organisationer på regional nivå eller landskapsnivå, att tillhandahålla utbildning, rådgivning och information som främjar skogsbruket, att utöva tillsyn över efterlevnaden av de lagar som gäller skogsbruket samt att följa skogsbrukets och skogarnas tillstånd och utveckling (8 §).</p>
<p>Lagen om Finlands skogscentralers system för skoglig information (419/2011)</p>	<p>Skogscentralens system för skoglig information innehåller sådana uppgifter om ägande och besittning av fastigheter och sådan information om skogstillgångar som gäller fysiska personer. Information om skogstillgångar är skogliga data om trädbestånd, jordmån, ståndort, läge och geometri, areal, begränsningar av användning, mångfald och andra särdrag i fråga om en figur eller något annat geografiskt avgränsat skogsområde samt skogliga data om förslag som gäller skogsskötsel, naturvård, avverkning och andra åtgärder eller redan vidtagna åtgärder samt andra skogliga data som är nödvändiga för skötseln av offentliga förvaltningsuppgifter (4 §).</p> <p>Enligt lagen får informationen om skogstillgångar inte innehålla väsentliga brister, fel eller feltolkningar. Den information om skogstillgångar som har registrerats i informationssystemet ska också uppdateras regelbundet (7 §).</p>
<p>Lagen om vattenvårds- och havsvårdsförvaltningen (1299/2004)</p>	<p>De allmänna målen för vattenvårdsförvaltningen är att skydda, förbättra och återställa vattnen så att ytvattens och grundvattnens status inte försämras samt att deras status är åtminstone god. Syftet med denna lag är att det vid vattenvårdsförvaltningen ska tas hänsyn inte bara till vattnens kvalitet utan även till att vattentillgången är tillräcklig och vattenanvändningen hållbar samt till vattentjänsterna och den ekonomiska analysen av dessa, till skyddet mot översvämningar och tillgången på vatten för rekreation, till de sjukdomar som sprids via vatten samt till skyddet av akvatiska ekosystem och sådana terrestra ekosystem och våtmarker som står i direkt kontakt med dem (1 §).</p> <p>Lagen verkställs genom att man definierar de yt- och grundvattenförekomster vars status ska följas och som ska klassificeras vart sjätte år. För alla vattenförekomster fastställs det åtgärder genom vilka man ska nå målen i fråga om vattenstatusen senast år 2027 och dessa sammanförs i åtgärdsprogram och förvaltningsplaner som ska godkännas av statsrådet. Målen är bindande för staten.</p>
<p>Diskrimineringslagen (1325/2014)</p>	<p>Syftet med diskrimineringslagen är att främja likabehandling och förebygga diskriminering samt att effektivisera rättssäkerheten för den som utsatts för diskriminering (1 §). Lagen ålägger arbetsgivare att bedöma hur likabehandling uppnås på arbetsplatsen och att med hänsyn till arbetsplatsens behov utveckla arbetsförhållandena samt förfarandena i samband med att personal anställs och beslut som berör personalen fattas (7 §).</p>

<p>Finlands grundlag (731/1999)</p>	<p>Enligt grundlagen ska Finlands konstitution trygga människovärdets okränkbarhet och den enskilda människans frihet och rättigheter samt främja rättvisa i samhället. Enligt 22 § i grundlagen ska den offentliga makten se till att de grundläggande fri- och rättigheterna och de mänskliga rättigheterna tillgodoses.</p> <p>I samband med den reform som genomfördes år 1995 införlivades alla människorättskonventioner som vid den tiden var förpliktande för Finland i grundlagen. Det skydd som grundlagen ger går till vissa delar längre än det skydd som de internationella människorättskonventionerna ger.</p>
<p>Avfallslagen (646/2011)</p>	<p>Enligt 72 § i avfallslagen är det förbjudet att skräpa ned. I miljön får inte avfall lämnas, maskiner, anordningar, fordon, fartyg eller andra föremål överges eller ämnen släppas ut så att följden kan bli osnygghet, förfuling av landskapet, minskad trivsel, risk för att människor eller djur skadas eller någon liknande risk eller olägenhet.</p>
<p>Statsrådets förordning om hållbar skötsel och användning av skog (1308/2013)</p>	<p>Det regionala skogsprogrammet ska innehålla</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) en beskrivning av skogarnas, skogsbrukets och trädanvändningens tillstånd samt av utvecklingsbehoven och utvecklingsmålen, 2) en beskrivning av skogarnas biologiska mångfald med beaktande av förpliktelserna enligt skogslagen samt de skyddsområden som inrättats med stöd av naturvårdslagen (1096/1996) och de områden där skogen endast i begränsad omfattning får användas för skogsbruk, 3) målen för verksamhet enligt lagstiftningen om finansiering av ett hållbart skogsbruk, 4) en beskrivning av näringsverksamhet som grundar sig på skogsbruk och skogar och dess sysselsättningseffekter samt utvecklingsbehoven och utvecklingsmöjligheterna, 5) en bedömning av programmets ekonomiska konsekvenser, konsekvenser för miljön och andra konsekvenser. <p>När programmet utarbetas ska skogscentralen samarbeta med de viktigaste skogsbruksaktörerna inom området, med landskapsförbunden, miljövårdsmyndigheterna och andra intressenter som behövs för utarbetande av programmet samt med sametinget i samernas hembygdsområde. Forststyrelsen ska delta i utarbetandet av programmet beträffande den mark som är i dess besittning (17 §).</p>
<p>Lagen om skogsvårdsföreningar (534/1998)</p>	<p>En skogsvårdsförening är en sammanslutning av skogsägare. Syftet med en skogsvårdsförening är att främja lönsamheten hos det skogsbruk som skogsvårdsföreningens medlemmar bedriver och uppnåendet av de övriga mål som medlemmarna uppställt för sitt skogsbruk, främja en ekonomiskt, ekologiskt och socialt hållbar skötsel och användning av skogarna samt bevaka medlemmarnas intressen. En skogsvårdsförening har till uppgift att erbjuda sina medlemmar tjänster i anslutning till skogsägande och skogsbruk (1 §).</p>

<p>Lagen om offentlig upphandling och koncession (1397/2016)</p>	<p>Denna lag har till ändamål att effektivisera användningen av allmänna medel, främja innovativ och hållbar upphandling av hög kvalitet samt garantera lika möjligheter för företag och andra sammanslutningar att erbjuda varor, tjänster och byggentreprenader vid anbudsförfaranden för offentlig upphandling.</p> <p>De upphandlande enheterna ska sträva efter att ordna sin upphandling så att den kan genomföras på ett så ekonomiskt, högkvalitativt och systematiskt sätt som möjligt genom att utnyttja befintliga konkurrensförhållanden och med beaktande av miljöaspekter och sociala aspekter (2 §).</p>
<p>Den temporära lagen om finansiering av hållbart skogsbruk (34/2015)</p>	<p>Syftet med denna lag är att främja en ekonomiskt, ekologiskt och socialt hållbar skötsel och användning av skogarna. Syftet med de stöd som avses i denna lag är att öka skogarnas tillväxt, upprätthålla ett vägnät för skogsbruket, skydda skogarnas biologiska mångfald och bidra till skogarnas anpassning till klimatförändringen (1 §).</p> <p>Enligt lagen kan stöd beviljas enskilda skogsägare för vård av plantbestånd och ungskog, vitaliseringsgödsling av skog, vård av torvmarksskog, byggande och grundlig förbättring av skogsvägar, miljöstödsavtal och naturvårdsprojekt.</p>
<p>Lagen om jämställdhet mellan kvinnor och män (609/1986)</p>	<p>Syftet med denna lag är att förebygga diskriminering på grund av kön och främja jämställdheten mellan kvinnor och män samt att i detta syfte förbättra kvinnans ställning särskilt i arbetslivet. Lagen syftar också till att förebygga diskriminering på grund av könsidentitet eller könsuttryck (1 §). Enligt lagen ska varje arbetsgivare i arbetslivet på ett målinriktat och planmässigt sätt främja jämställdheten mellan könen (6 §).</p>
<p>* Lagen om Forststyrelsen, sametingslagen, skoltlagen och kriterierna 31–32 beaktar kraven i ILO 169.</p>	